

ŠOTEK

ČERVEN 2014

Uvnitř najdete

Putování za K. Havlíčkem Borovským

Tábor chemiků

Pověst o Krakonošovi

O rozhledně Terezce

Skutečský slavík

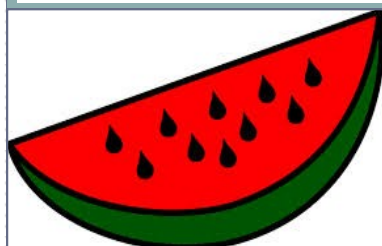
Závěrečný koncert

Sport

ŠOTEK

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS

Nepřehlédněte !

- Budulínek
- Stáž ve Francii
- Zlatovláska
- Loučíme se

„Úspěšný člověk je ten, který ráno vstane, večer lehne a mezitím si dělá, co chce.“

Bob Dylan

PO STOPÁCH K. H. BOROVSKÉHO

V úterý 27. května se žáci 7. a 8. třídy vydali „Po stopách Karla Havlíčka Borovského“.

Tento projekt jsme zahájili zastávkou v Havlíčkově Borové, kde jsme si

prohlédli rodný domek spisovatele. Chvíli jsme museli čekat na paní průvodkyni, která na nás tak trochu zapoměla, ovšem poté nám podala naprosto vyčerpávající výklad o životě a díle Karla Havlíčka. Odtud jsme přešli do Přibyslavi, kde jsme na tamním zámku navštívili Muzeum hasičského hnutí. I zde jsme měli co obdivovat, obzvláště ti z nás, kteří chodí do hasičského kroužku. Naším dalším cílem bylo

Žižkovo pole. Zde jsme se nejdříve nasvačili (téměř piknik v trávě) a pak už

jsme se vydali prohlédnout si zdejší mohyly a vše si důkladně zdokumentovat. Dále jsme zamířili do Havlíčkova Brodu. Zde jsme si prohlédli Muzeum K. H. Borovského, kde jsme vyslechli další zajímavý výklad, a poté nám zůstala ještě chvílka na prohlídku krásného náměstí. Stihli jsme i občerstvení a ochutnávku zmrzliny.

Tento den se skutečně vydařil a teď již jen zpracovat získané informace do prezentací a referátů, které si pak navzájem předvedeme.

Jitka Poslušná a Lucie Drahošová

TÁBOR MLADÝCH CHEMIKŮ

Ve dnech 29. – 30. 5. 2014 jsem se zúčastnil tábora „Mladý chemik“ v Pardubicích. Po nástupu jsme hned odjízďeli do Kutné Hory. Zde jsme v „Muzeu stříbra“ zamířili 30 m pod zem do starého stříbrného dolu. V téměř dobovém oblečení jsme kráčeli ztemnělými, a poměrně úzkými chodbami důlního labyrintu. Práce horníků byla těžká a podmínky k ní velmi tvrdé. Po čase stráveném v dole jsme se všichni těšili na povrch, a mohli jsme nahlédnout do starých laboratoří alchymistů. Po obědě v jídelně SPŠCh, který byl velmi chutný, následovaly zajímavé pokusy v laboratoři. Šlo např. o chemickou reakci karbidu vápenatého s vodou. Vyjádřeno rovnicí $\text{CaC}_2 + 2\text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{Ca(OH)}_2 + \text{C}_2\text{H}_2$. Reakcí vznikl hydroxid vápenatý a ethyn (acetylen), ten je velmi hořlavý a výbušný. Jak už můžete tušit, důkaz tohoto plynu jsme prováděli zapalovačem. Škola stojí. Večerní zábavou bylo kino, po něm spánek na vysokoškolských kolejích. Bohatá snídaně, kterou jsem s chutí komplet slupnul, byla dobrým základem pro další práci. Sestavili jsme s Jirkou destilační aparaturu a destilovali modrou skalici při teplotě 110°C . Po destilaci nám vyučující ze školy ukázal další zábavné pokusy, např. blesky ve zkumavce, a bengálské ohně. Tady jsme měli smůlu, že nás děšť zahnal do vyklizené laboratoře, tak byly menší. Poslední naší prací bylo to, že jsme si cvičně zkusili loňské testy ze soutěže. Pak už byl jen oběd a cesta domů.

Matěj Makeš

SKUTEČSKÝ SLAVÍK

Soutěže Skutečský slavík se účastníme již od jejího počátku. Z původně malé oblastní soutěže v sólovém zpěvu vyrostla do soutěže krajského významu. Letos se konala 9. - 10. června a zúčastnilo se jí 160 zpěváků a zpěvaček.

I v takto velké konkurenci se naše děti neztratily.

Z prvního stupně se na třetím místě umístil Ondřej Trynkl. Na druhé místo dosáhli Daniel Renza, Sabina a Leona Kříklavovy, Zuzana Roušarová a Adéla Jetmarová.

Nejlépe se vedlo Adéle Stodolové, která si vybojovala první místo s postupem.

Zazpívá si s živou kapelou. Sdílíme s ní její velkou radost.

Také sólistky z druhého stupně to na této soutěži neměly vůbec jednoduché, vždyť ve své kategorii bojovaly s téměř 40 soupeři. Kromě sólového zpěvu si zazpívaly i v kategorii dua, kde jejich Cups Song sklidil velký úspěch. Nakonec byly všechny oceněny krásným druhým místem. Jsou to : Kateřina Stodolová, Šarlota Schejbalová, Andrea Bartáková, Kristýna Bartošová, Kristýna Doubravská, Michaela Tocháčková a Faribo Tuch.

V září se bude konat Koncert vítězů, na který půjdeme fandit Adélce Stodolové. Všem gratulujeme a děkujeme za odvahu.

Dagmar Smělá a Jana Pavlovičová

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

V pátek 20. června se konal se v prosečské sokolovně již tradiční závěrečný koncert, který pro nás připravují naše pěvecké sbory. I letos nám zde předvedly to nejlepší, co nacvičily a za co získaly svá ocenění. Se svým programem vystoupili Žlutásci, Prosečánek i Červánek.

Tentokrát jsme mohli zhlédnout dokonce 2 v 1, protože součástí představení bylo i divadlo. Dramatický kroužek pod vedením p. uč. Jany Hrubé nacvičil autorskou hru Tajný lodní deník a tou publikum velmi pobavil.

Na odpoledním představení jsme byli obohaceni dalším kulturním zážitkem. Zavítal k nám pěvecký sbor Cantando, který působí při ZUŠ Skuteč. Jeho uměleckým vedoucím je p. Zdeněk Kudrnka, na klavír doprovází Mgr. Petr Hostinský. Jejich pestrý program se všem divákům velmi líbil a byl oceněn velkým potleskem. Všem účinkující za jejich vystoupení děkujeme.

„O PARDUBICKÝ PRAMÍNEK“

V pondělí 19. 5. 2014 proběhlo v Pardubicích v Domě hudby slavnostní vyhlášení výsledků XX. ročníku literární soutěže „O pardubický pramínek“ na téma:

„*Nové městské báje a pověsti*“.

Pro nás je velice potěšitelné, že oba naši účastníci patří mezi oceněné.

Nela Doležalová z 5. třídy získala čestné uznání za „*Pověst o Krakonošovi*“ a Adam Sodomka z 6. B se umístil s prací „*Pověst o rozhledně Terezce*“ na krásném 3. místě.

Oběma blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy.

Obě pověsti Vám přinášíme:

POVĚST O KRAKONOŠOVI

Kdysi dávno žil byl jeden velmi mocný pán. Měl moc peněz, laskavou ženu, děti, ale přesto mu něco scházelo. „Už vím, co mi schází! Chci toho ještě víc, než teď mám! Chci psa, ne dva psy, dvoupatrovou vilu, proč ne třípatrovou ...“ takhle se to pořád opakovalo. Až jednou řekl: „Ženo, já chci řeky, doly a hory!“ Chtíc nechtíc mu starosta vyhověl a dal mu řeky, doly, ale hory neměl. Mocný pán se rozzuřil. „Já chci HORY! Moc hor, dvoje nebo troje hory. Já je chci!“ Starosta je neměl a tak musel ty hory koupit. Nechtěl skončit na šibenici (kterou měl dokonce ten mocný pán). Ten člověk mu prodal hory pod podmínkou, že za ním ten „mocný pán“ přijde. Když přišel, začal se vyptávat „Co je, co?! Já mám lepší práci než se potloukat někde k obyčejným lidem...“ to prodavače rozzuřilo. „Ty máš lepší práci?! Myslíš někdy na lidi, co nemají peníze?! Myslíš někdy na to, že bys někdy někomu pomohl?! Ne, ty myslíš jen a jen na sebe!“ řekl prodávající člověk. Za to mu mocný pán začal nadávat, ale bylo pozdě. Ten prodavač se tak rozzlobil, že se proměnil na nějakého „džina“ a proměnil ho na obřího muže s dlouhými vousy, s velkým přírodním pláštěm a velkou holí. „Dávám ti jméno Krakonoš!“ řekl „džin“ a zmizel. Od té doby byl Krakonoš sám. Ženu ztratil, děti též a vše co měl, už nenašel. Nikdy. Žil v horách, kterým se teď říká Krkonoše a nikdo ho už nikdy nespatriil.

Nela Doležalová, V. tř., ZŠ Proseč

POVĚST O ROZHLEDNĚ TEREZCE

Kdysi dávno za husitských válek na území Proseče a Pasek stál hrad jménem Paseč. Tam, kde dnes stojí rozhledna Tereзка, stál mohutný dub. Nahoře, v koruně mohutného dubu, měla stromový úkryt dívenka jménem Tereзка. Ta si tam chodila

stále hrát, ale ne jako ostatní holčičky, ale hrála si na pořádného vojáka, který se ničeho nebojí a vždy zvítězí. Když oslavila své desáté narozeniny, dostala koženou vojenskou helmu, luk a šípy.

V té době začala dokonce i ve své „pevnosti“ přespávat přes noc a trávil tam veškerý svůj čas. Jednou, když skupinka žoldáků chtěla hrad vypálit, tak si jich Tereзка

všimla a začala křičet: „Pozor! Nějací chlapíci nám chtějí vypálit hrad.“ Jak to místní uslyšeli, vyhlásili poplach a vyběhli proti žoldákům, aby je pobili. Když se tak stalo, děkovali Tereзce za záchranu a udělili jí řád „Hlídačky“. Tereзка byla velice šťastná, a tak ráda hlídkovala každý den od rána do noci. Téměř ani nespala.

Jednoho dne spatřila celou armádu cizích žoldáků, a tak byl opět vyhlášen poplach a znovu byl hrad uchráněn před nepřáteli. Tereзка byla z těchto úspěchů opravdu nadšená a říkala si, že je již opravdový voják. Když ale po nějakém čase na hrad zaútočili husité, přelstili ji. Vymysleli léčku. Tři husitští muži přišli v přestrojení do hradu, ale Tereзce se to hned nelíbilo, a tak ze stromu zakřičela, že to jsou podvodníci. Oni však tvrdili, že jsou věštcí a mají poselství pro obyvatele hradu. Že prý se všichni tuhle noc musí zamknout ve vězení a jeden člověk musí ty klíče spolykat. A teprve až je někdo osvobodí, tak budou neporazitelní. Lidé na nic nečekali a hned se zamkli. Tu však věštcí sundali „hábity“ a hned z nich byli husité. Všichni si mysleli, že je to jejich konec. Až pán hradu Paseč zvolal: „Tereзка! To je naše poslední naděje.“ Když Tereзка zpozorovala, jak podpalují hrad, začala na husity střílet z luku. Téměř polovina vojska zahodila meče i všechnu ostatní zbroj a vzali nohy na ramena. K čemu to ale bylo, když tam ještě zůstali ti ostatní? Tereзка si ale poradila a vymyslela plán. Jako myška se proplížila k vězení, vzala náhradní klíče, osvobodila všechny uvězněné lidi a řekla jim, co se stalo. Sotva domluvila, všichni se chopili poházených zbraní. Tereзка vylezla opět na strom, protože to bylo jediné místo, které nebylo ještě v ohni. Vzala luk a začala opět střílet, ale tentokrát jí pomáhali i všichni osvobození. Husité viděli, že je zle a že budou poraženi, a tak nasedali na koně a ujížděli pryč. Ti bez koní prchali „po svých“. Ale jeden husita stačil ještě vystřelit ohnivý šíp do koruny dubu, kde se doposud Tereзка ukrývala. Strom začal hořet. Jiný husita ještě z koně osekal dolní větve stromu, aby se Tereзка nedostala dolů. Ta zůstala uvězněna v hořícím stromě a neměla šanci se zachránit. Byla smířena s tím, že to je její poslední okamžiky a poslední pohled na hrad Paseč, a proto zvolala: „Nebojte se o mne! Žila jsem skoro celý život v tomto stromě, je to můj domov a taky teď v něm zůstanu.“ Jen to dořekla, strom spadl i s Tereзkou. Nastal veliký nářek a smutek, každý truchlil. Pán hradu se po krátkém čase rozhodl na místě, kde stál dub, postavit pomník, který bude připomínat všem lidem statečné činy Tereзky. Nebyl to ale pomník ledajaký. Lidé postavili rozhlednu a pojmenovali ji Tereзка. Po dlouhé časy z ní strážní sledovali okolí, a tak se vždy včas ubránili nepřátelům.

A od těch dob máme nad Prosečí rozhlednu, které se dodnes říká Tereзка.

Adam Sodomka, VI. A, ZŠ Proseč

B**U****D****U****L****Í****N****E****K**

BUDULÍNEK

V úterý 16. června jsme uvedli operu Z. Svěráka a J. Uhlíře BUDULÍNEK pro žáky naší školy. Panovalo velké napětí, jak se povede. Musím říci, že ohlasy byly velmi kladné. Rozhodli jsme se proto zazpívat Budulínka i pro veřejnost. Představení se uskuteční v úterý 24. června v 18 hodin na hale druhého stupně ZŠ, před vystoupením pěveckého sboru Duha. Srdečně všechny zveme.

Obsazení rolí :

Vypravěči - Nela Doležalová a Ondřej Trynkl

Liška - Adéla Stodolová

Budulínek - Josef Matěj Kvapil

Dědeček - Adéla Vášková a Nina Sodomková

Babička - Adéla Jetmarová

Lišče - Natalie Fridrichová

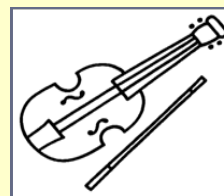
Sbory - Prosečánek

Kulisy - Karla Nováková s 6. A a 9. B

Pomoc při nácviu - Kristýna Řebíčková, Věra Stoklasová

Technická podpora - Petr Košnar a Miroslav Pavlovič

Všem noc děkuji .

Dagmar Smělá

CESTOMÁNIE

O velkém úspěchu našich děvčat na Festivalu vědy a techniky v Pardubicích jsme vás již informovali. Vysoutěžily si tam krásnou cenu - studijní stáž ve Francii. O zážitky se s námi Markéta a Nikola podělily:

Ve dnech 25. – 30. května jsme se zúčastnily studijní stáže ve Francii, která nám a ještě dalším 27 žákům byla odměnou za vítězství Festivalu vědy a techniky.

V neděli 25. 5. o půl druhé nás nabral autobus v Litomyšli, odkud jsme pokračovali do Vysokého Mýta, Holic, Pardubic, kde jsme postupně nabírali další účastníky našeho zájezdu. Autobus byl klimatizován, opatřen DVD přehrávačem, WC a dalšími nadstandardními doplňky, tudíž cesta byla poměrně rychlá a pohodlná. Pokračovali jsme přes německé hranice do Francie a následně do Paříže, kde jsme v 6:55 zaparkovali u Place Concorde, odkud jsme se pěšky vydali do muzea Louvre, kde jsme strávili příjemné dopoledne. Mohli jsme zde zhlédnout slavný obraz Leonarda da Vinci Monu Lisu a mnoho dalších obrazů, soch a historických artefaktů. Ve 13:30 hodin jsme se přesunuli do jedné z pařížských restaurací Flunch, kde jsme se naobědvali. V restauracích tohoto typu si při vstupu vezmete táč a příbor, nejprve si objednáte hlavní jídlo, následně si samy vyberete dezert, pití nebo si můžete samy naservírovat libovolné ovoce či salát. Po zaplacení vcházíte do jídelní části, kde se nachází pult s přílohami, které si můžete nabrat dle libosti. Po chutném obědě jsme zamířili k prohlídce Notre Damu a následně bulváru S. Michelle. Večeře proběhla opět v restauraci Flunch, tentokrát ale v jiné části města. Když jsme se navečeřeli, vydali jsme se k autobusu, který nás odvezl do Evry, kde se nacházel náš hotel typu Formule 1. (pozn. Evry je od Paříže vzdálena cca 35 km)

Pokoje byly třílůžkové a vstup byl zabezpečen kódem. Sociální zařízení bylo na principu automatické dezinfekce. Někteří měli i to štěstí a využili je se vším všudy.

Po příjezdu, což bylo zhruba ve 21 hodin, do hotelu jsme obdrželi již zmiňované kódy, abychom se dostali do našich pokojů. Po ubytování jsme měli večer volný.

Ráno jsme se probudili a v 7:30 a poté se v hotelu nasnídali. Snídaně byla formou švédského stolu. V 8 hodin byl odjezd do centra Paříže, kde nás autobus vysadil a my se přesunuli do Sacre-Coeur a Montmartre. Oběd následoval ve Flunchy. Naší další zastávkou byla návštěva Cité des Science et de l'Industrie (Městečko vědy a techniky). Měli jsme zde možnost si všechny vystavené expozice prohlédnout i vyzkoušet. Velmi nás zaujalo například oddělení optiky a genetiky, kde jsme například vešly do tmavé místnosti s jednou podsvícenou stěnou a naproti byl vidět obrysy našich těl a pohyby buněk. Následovala večeře a odjezd do hotelu. Středeční den začal stejně jako předešlý a to snídaní v hotelu. Pokračovali jsme přesunem do Versailles, kde jsme si prohlédli palác a jeho zahrady. Po této prohlídce nás čekal oběd v restauraci Flunch. Následně nás autobus dovezl na parkoviště nedaleko Eiffelovy věže, kam jsme se s očekáváním vydali pěšky přes rozsáhlý nádherný park. Po zakoupení ticketů jsme vystoupali po schodech do 2. patra, odkud nás nahoru vyvezl výtah. Na úplném vrcholu se nám naskytl panoramatický pohled na Paříž z ptačí perspektivy. Po 2 hodinách jsme se sešli pod věží, odkud naše cesta pokračovala směrem k Invalidovně – muzea armády, kde jsme mimo jiné mohli vidět i hrobku Napoleona. Následovala večeře ve Flunchy a odjezd zpět do Evry.

Ve čtvrtek po snídaní nás na parkovišti před hotelem nabral autobus a náš poslední den ve Francii začal prohlídkou Palais de la Decouvert (Palác objevů), kde bylo spousta věcí k vidění. Tato expozice se velmi podobala Městečku vědy a techniky, které jsme navštívili v úterý. Zaujalo nás oddělení astronomie, kde bylo spousta pohyblivých modelů vesmíru. Po obědě jsme se vydali na stanici metra, kterým jsme odjeli do moderní čtvrti la Défense. Některé linky zdejšího metra jsou řízené počítači, a tak se nám stalo, že část naší skupiny nestihla nastoupit a musela přijet dalším spojem. V této čtvrti následoval po celý zbytek odpoledne volný čas, který jsme mohli využít, jak jsme chtěli. V našem případě jsme ho strávili v nákupním centru Stadtteil La Defense. V tomto centru jsme zůstali i na večeři v restauraci cafeteria, která fungovala na stejném principu jako Flunch. Po nabytém dni nás čekala cesta zpět do České republiky. Moc se nám tam líbilo a máme spousty krásných zážitků.

Markéta Košnarová a Nikola Oherová

Odznak všestrannosti olympijských vítězů (Okresní kolo)

V úterý 3. 6. 2014 se zúčastnilo družstvo žáků naší školy krajského kola soutěže Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů v Moravské Třebové.

Oproti okresnímu kolu bylo družstvo poněkud obměněno a určitě jsme nejeli v roli favoritů, ale rozhodnutí udělat pro úspěch maximum.

Soutěž probíhala v krásném sportovním areálu. Celý desetiboj byl zkrácen na sedmiboj. Od

první disciplíny – přeskoků švihadla - se rozpoutala skutečná sportovní bitva o každý bod. V jednotlivých disciplínách jsme střídali vynikající výkony s těmi slabšími, ale těch prvních bylo víc. Postupně jsme absolvovali soutěž leh-sed na 2 minuty, hod míčkem, skok daleký, shyby na šikmé lavici

za 2 minuty a běh na 60 m. Po těchto šesti disciplínách jsme věděli, že výsledky družstva i jednotlivců jsou více než nadějně, a měli jsme je potvrdit v poslední disciplíně, kterou byl běh na 1000 metrů. Dlouhý běh je vždy loterie a sázka na „morál“.

Výkon všech členů družstva byl

na hranici, a tak jsme jen čekali, jak si povedou naši největší konkurenti. Po dramatickém průběhu soutěže jsme se mohli radovat. V jednotlivcích se ve své věkové kategorii umístil Jakub Dostál na 2. místě a Štěpánka Doležalová na 3. místě. Družstvo naší školy skončilo na celkovém 2. místě a vybojovalo si právo reprezentovat naši školu i Pardubický kraj na republikovém finále, které se uskuteční v září v Praze.

Na tomto úspěchu se podíleli: Štěpánka Doležalová, Kateřina Binková, Barbora Lněničková, Veronika Uhrová, Jakub Dostál, Ondřej Pala, Michal Barták a David Loskot.

Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy.

Mgr. Jan Stodola

S

P

O

R

T

FLORBALMANIE SKUTEČ 2014

V dnech 9.-10.6.2014 se naše družstva chlapců zúčastnila tradičního turnaje ve florbale ve Skutči.

V konkurenci 9 družstev škol ze Skutče a blízkého okolí jsme sehráli kvalitní a vyrovnané zápasy.

Družstvo starších chlapců ze 6.- 9.třídy skončilo ve své kategorii na 6.místě. Jejich mladší kamarádi z 2.- 4. třídy je napodobili a obsadili také 6.místo (od 4. místa nás dělil jeden gól).

Toto mužstvo mladších je příslibem pro příští léta.

MEMORIÁL KARLA KNĚZE – LEŽÁKY 2014

V pátek 20.6.2014 se družstvo žáků naší školy ve složení Tomáš Koutný, Ondřej Zástěra, Pavel Zach, Michal Hurych a Miloš Sejkora soutěže „Memoriál Karla Kněze“, který se koná tradičně v Ležákách jako vzpomínka na válečné události.

V dopoledním programu jsme měli možnost navštívit muzeum v Ležákách, vojáci nám připravili prohlídku zbraní a techniky, sledovali jsme seskok parašutistů na cíl a přistání vrtulníku. Po obědě byl odstartován závod s brannými prvky. Startérem závodu byl známý herec Stanislav Zindulka – představitel televizních četníků. Na sedmi stanovištích kluci prokázali své teoretické vědomosti a praktickou šikovnost a v závodě, ve kterém startovalo celkem 10 družstev, obsadili konečně 2. místo, když s prvním družstvem jsme dosáhli stejného výsledku, ale při rovnosti bodů jsme byli o 1 bod v „rozstřelu“ horší. Děkujeme za výbornou reprezentaci školy.

Mgr. Jan Stodola

S

P

O

R

T

ZLATOVLÁSKA

V hudební dílně se letos sešli velmi nadaní a šikovní žáci. Podařilo se jim ztvárnit pohádku Zlatovláška:

Tak už to v našem zámku chodí V království vládne starý mrzutý král. Na rozdíl od mladého kuchaře Jiříka nikdy nemá dobrou náladu.

Pochod vojenské gardy. Na nádvoří zámku cvičí každý den vojenská garda, která svého krále poslouchá na slovo.

Já, jenom já. Jednoho dne přinese kořenářka králi hada, když ho sní, bude rozumět řeči zvířat. Král je nadšený, že rozumí zvířecí řeči. Brzy ovšem zjistí, že podivnou rybu ochutnal i Jiřík, i když mu to přísně zakázal. Král ho za trest pošle pro Zlatovlášku.

Proč? Jiřík se vydává pro Zlatovlášku. Cestou zachrání mravence z hořícího mraveniště, opuštěná hladová krkavčí mláďata a nakonec i zlatou ryбку.

Má je ryba. Dva rybáři se hádají o ulovenou zlatou rybu, Jiřík ji od nich koupí a hodí ji zpět do vody. Rybka mu přislíbí pomoc, když ji bude potřebovat.

Nes mě, loďko, ke břehu. Od rybářů se Jiřík dozví, kde Zlatovláška sídlí, a jelikož je to zámek uprostřed jezera, vymění s nimi koně za loď.

Mám doma dvanáct krásných dcer. Král slíbí Jiříkovi Zlatovlásku, když splní 3 úkoly. Nejprve musí najít ztracené perly v trávě, potom ze dna jezera vylovit zlatý prsten, nakonec přinést živou a mrtvou vodu. Při všech úkolech mu pomohou zvířátka, která zachránil.

Líbí, mně se líbí. Zlatovláška se do Jiříka zamiluje a samozřejmě i on do ní.

Jiříku, co v očích máš. Jiřík vyznává Zlatovlášce lásku a jen nerad ji odváží za svým králem.

Pluj, planá růže. Zlatovláška opouští svého otce i sestry a vydává se s Jiříkem na cestu do jeho království. Sestry i král přejí Zlatovlášce šťastnou cestu.

Jsi mé slunce nad hlavou. Po příjezdu do Jiříkova království starý král zjistí, jak se věci mají, a nechá Jiříka popravit. Zlatovláška má zvláštní přání, aby jí král Jiříkovo tělo věnoval. Použije mrtvou a živou vodu a Jiříka opět oživí. Tento zázrak spatří starý král a chce pomoci živé vody také omládnout. To se mu ovšem nepodaří, neomládne, ale naopak zemře.

Já ti prstýnek dám. Vše končí, tak jak to v pohádkách má být – láska zvítězila, zlo bylo potrestáno. **Doufáme, že i Vám se tato pohádka nafocená na krásném zámku v Nových Hradech bude líbit.**

LOUČÍME SE:

*Tak jako každý rok, i letos se musíme rozloučit s vycházejícími žáky:
„Takže - kamarádi, máme Vás rádi a přejeme Vám do dalšího života
vykročení tou správnou nohou!“*

Vaše redakce Šotka

